Paper ID: IDU11

சீறாப்புராணம் மானுக்குப் பிணை நின்ற படலத்தில் - தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாட்டியல்.

க. துசாந்தினி

தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
angelthusa@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சீறாப்புராணம் என்னும் காப்பியம் உமறுப்புலவரால் இயற்றப்பட்டது. தமிழ்மொழியிலுள்ள இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுள் தலைசிறந்தது இதுவாகும். இவ்விலக்கியம் இஸ்லாமியர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் அனைத்து தமிழ் மக்களினதும் இதயம் கவர்ந்ததாக திகழ்கின்றது. அரபு நாட்டில் அவதரித்த அண்ணல் நபியின் பெருமையினைப் பறைசாற்றுவதாக இத்தமிழ்க் காப்பியம் அமைகிறது. இந்நூலில் பெருமானாரின் வரலாறு முழுவதும் கூறப்படாத போதிலும் வாழ்வின் பெரும்பகுதி கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விலக்கியமானது 5087 பாக்களையும், விலாதத்துக்(பிறப்புக்) காண்டம், நுபுவ்வத்துக்(தீர்க்கதரிசனக்) காண்டம், ஹிஜ்ரத்துக்(மக்காவிலிருந்து பெருமானார் மதினாவிற்குச் சென்றமை) காண்டம் எனும் மூன்று காண்டங்களையும், 92 படலங்களையும் உடையது. இதில் நுபுவத்துக் காண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது படலமாக மானுக்குப் பிணைநின்ற படலம் காணப்படுகின்றது. இப்படலத்தில் 72 பாக்கள் அமைந்துள்ளன. இப்படலம் மானிடரல்லாத உயிர்கள் மீதும் பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள் காட்டிய கருணைச் சம்பவம் ஒன்றினை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. ஒருநாள் மன அமைதிற்காக பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள் காட்டிற்கு செல்கின்றார். அங்கு வேடன் விரித்த வலையில் பாலுட்டும் பெண்மான் ஒன்று சிக்கிக் கிடந்தது. அந்த மான் பெருமானார் நபி(ஸல்) அவர்களிற்கு தனது வாழ்க்கைக் கதையைக் கூறி தன்னை விடுவித்துவிடுமாறு வேண்டுகிறது. நபி(ஸல்) அவர்கள் மானிற்காக பிணை நிற்கிறார். விடுதலை பெற்ற பெண்மான் மீண்டும் தன் துணைமானையும், குட்டியையும் சந்தித்து வேடன் விரித்த வலையில் சிக்கியமையினையும், நபி(ஸல்) அவர்கள் தனக்காக பிணை நிற்பதனையும் விளக்குகின்றது. பின்னர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் குட்டியுடன் செல்கின்றது. என்றவாறாக அமையும் இப்படலத்தில் தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாட்டியல் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதனை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. கலை மாமணி கவிகா முஷெரீப் அவர்களால் எழுதப்பட்ட ''சீறாப்புராணம் நுபுவத்துக் காண்டம் மூலமும் உரையும்'' என்னும் நூலில் மானுக்கு பிணை நின்ற படலம் தொடக்கம் விருந்தூட்டுப் படலம் ஈறாகவுள்ள பாடல்களும் அதற்கான உரைகளும் காணப்படுகின்றன. மணவை முஸ்தபாவினால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட ''சிந்தைக்கினிய சீறா'' எனும் நூலில் 'சீறாவில் காணப்படும் இஸ்லாமிய மரபுகள், சீறாவின் காப்பியப் பண்புகள், உமறுப் புலவரின் இலக்கியத்திறன், சீறாப்புராணத்தில் இயற்கை வர்ணணைகள்' முதலான பல்வேறு கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. முகம்மது உவைஸின் ''இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்'' என்னும் நூலில் சீறாப்புராணம் (1703) எனும் கட்டுரையும் இடம்பெறுகின்றது. இது சீறாப்புராணம் தொடர்பான அறிமுகமாகவே அமைகின்றது. ஆகவே சீறாப்புராணத்தினையும் தொல்காப்பியத்தையும் இணைத்து ஆய்வுகள் இடம்பெறாத இடைவெளியை நிரப்பும் முகமாக இவ்வாய்வு எழுகின்றது. விளக்கமுறைத் திறனாய்வின் துணைக் கொண்டு இவ் ஆய்வு தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாய்வின் மூலமாக சீறாப்புராணத்தில்,

மானுக்குப் பிணை நின்ற படலத்தில் காணப்படும் தொல்காப்பியர் கூறிய மெய்ப்பாடுகள் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள் : பெண்மான், வேடன், பெருமானார் நபி(ஸல்), இஸ்லாம்.

தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாடுகள்.

உள்ளத்தில் ஏற்படும் நிலை புறத்தாருக்கு வெளிப்படுதல் மெய்ப்பாடு ஆகும். தொல்காப்பியர் எட்டின் விரி நான்காக முப்பத்திரண்டு மெய்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவை நகை, அழுகை, இழிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை ஆகிய எட்டுமாகும்.

1. நகை குறித்த செய்யுட்களை சீறாப்புராணத்தில் அவதானிக்கமுடிகிறது.

“பிரியமுற் றிரங்கிக் காட்டின் பிணைக்கியான் பிணையென் றோது

முரையினைக் கேட்டு வேட னொண்புயங் குலுங்க நக்கித்

தெரிதரு மறிவி னோடுஞ் சினத்தொடுங் கலந்து தேர்ந்து

கருமுகிற் கவிகை வள்ளன் கவின்முக நோக்கிச் சொல்வான்’’டஒை

அதாவது, மானிற்காகத்தான் பிணை நிற்கிறேன் அதை அவிழ்த்துவிடு என உரைத்த நாயகத்திருமேனி (சல்) அவர்களின் உரையினைக் கேட்டு புயங்கள் குலுங்குமாறு சிரித்து அறிவும் கோபமும் கலந்தவனாகி, பின்னர் ஒரு முடிவிற்கு வந்தவனாக வேடனாகப்பட்டவன் பெருமானார்(சல்) அவர்கள் முகம் நோக்கி உரைபகரத் தொடங்கினான்.

“கானிடைப் பிடித்த மானைக் கட்டவிழ்த் தவணிற் போக்கின்

மானிடர் பாலின் மீட்டும் வருவது முன்ன ருண்டோ

ஞானமு மறையுந் தேர்ந்தோர் செய்யுளு நாட்டிற் றுண்டோ

ஊனமிப் பிணைச்சொ லையா வோதுவ தொழிக வென்றான்’’டஒைை

அதாவது, காட்டிலிருந்து பிடித்து வந்த மானை அவிழ்த்துவிடச் சொல்கிறீர்களே, அவிழ்த்துவிட்டால் திரும்பி வருமா? அவ்வாறு வந்ததற்கு முற்சான்றேதும் உளதா? அறிவார்ந்த வேத விற்பன்னர்கள் புகன்ற சொற்கள் உண்டா? அவிழ்த்து விடுமாறு கூறுவது தவறு, அவ்வாறு கூறுவதை விட்டொழியுங்கள் நாயகம்(சல்) அவர்களே என்றான் வேடன். இங்கு மான் குறித்து வேடன் எள்ளி நகைப்பது காட்டப்பட்டுள்ளது.

2. பெண்மான் அடையும் துன்பம் (அழுகை) சீறாப்புராணத்தில் உணர்வு பூர்வமாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

“அருளடை கிடந்த கண்ணும் அழகொளிர் முகமுஞ் சோதி

சொரிநறை கமழ்ந்த மெய்யுஞ் சூன்முகிற் கவிகை யோடும்

வருவது தூயோன் றூதர் முகம்மது வென்னத் தேறிப்

பருவரல் உழக்கும் உள்ளத் தொடும்பிணை பகருமன்றே''டஔைைை

அதாவது, நீங்காக் கருணை நிறைந்த கண்களும், அழகிய முகமும், ஒளி திகழ்கின்ற கஸ்தூரி வாடை கமழும் மேனியும், கருவுற்ற மேகம் குடை பிடித்திடவுமாக தன்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருப்பது நபிகள் நாயகம் தான் என்பதை துன்பத்தில் உழன்ற மனமுடைய அந்தப் பெண்மான் தெரிந்து கொண்டு தனக்குத் தானே உரை பகர்ந்திடலாயிற்று. இப்பாடலில் நபிகள்(சல்) அவர்களினது பெருமையும், பெண்மானினது துன்பமும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

''கதிர்விரி கபீபு நிற்பக் கானகத் தருக்க ளியாவும்

புதுமலர் அல்த்திச் செந்தேன் பொழிவமான் வருத்த நோக்கி

விதிர்சினைக் கரங்கள் சாய்ந்தும் என்றழைக் கூந்தல் சோர

மதியழிந் திரங்கிக் கண்ணீர் வடிப்பன போன்ற தன்றே''டஔைள

அதாவது, பெருமானார்(சல்) அவர்கள் மானினையே பார்த்து வருந்தி மனம் கசிந்து நின்ற வேளை, காட்டிலுள்ள மரங்களெல்லாம் பசுமை தழைத்து மலர்களை மலருமாறு செய்து தேனுகுத்து நின்றன. அக்காட்சியானது அம்மரங்களும் மானின் துயருக்காக பெண்கள் தலைவிரி கோலத்தில் கண்ணீர் வடித்து நிற்பதையொத்துத் தோன்றின என்பதாகும். இங்கு பெண்மானினது துன்பத்தைக் கண்டு இயற்கையும் இரங்குவது எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

''குலத்தொடும் பறவை தத்தங் குடம்பையிற் புகுதன் மானை

நிலத்திடைக் கிடத்திக் கட்டி நின்றவேட் டுவனைக் கண்ணா

னலத்தொடுங் காண்ப தாகாது என நடுநடுங்கி யுள்ள

முலைத்தறப் பெடையி னோடு மொழிப்பன போன்ற தன்றே''டஔள

அதாவது, பெருமானார்(சல்) அவர்கள் மானைப் பார்த்தவாறாக நின்ற வேளை பறவை இனங்கள் தத்தமது கூடுகளில் சென்றடங்கின. அச்செயல் மானைக் கட்டிப் போட்டுத் துன்புறுத்தும் வேடனைக் காணல் தீது என ஓடி ஒளிந்ததை ஒத்திருந்தது. இப்பாடல் பெண்மானினது துன்பத்தைக் கண்டு பறவைகளும் இரங்குவதாக அமைந்துள்ளது.

''அடவியி னடையுங் காலை யவ்வுழைக் கரந்திவ் வேடன்

றுடரிடும் வலையைச் சுற்றிச் சுருக்கிடப் புலிவாய்த் தப்பி

மிடலரி யுழையிற் சிக்கி மிடைந்தென மிடைந்து செவ்வி

யுடலுயிர் பதைப்பத் தேம்பி யுணர்வழிந் தொடுங்கா நின்றேன்''டஔளை

அதாவது, நான் அப்படி புதிய அடவியினிடம் சென்றவேளை இந்த வேடனானவன் விரித்து வைத்திருந்த வலையில் அகப்பட்டுவிட்டேன். அவன் உடனே வலையைச் சுருக்கினான். நான் அதனுள் வசமாகச் சிக்கிக் கொண்டேன். என் உடலும் உயிரும் பதைப்புற்றேன். அழுது உணர்விழந்தேன். உடலும் ஒடுங்கலாயிற்று என்றவாறு பெண்மானுக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘‘ஒல்லையி னோடி நீங்கா தொருத்தலின் றளவு மோந்து

புல்லினைக் கறியா நீரும் புசித்திடா திருந்து தேடி

யல்லலுற் றழுங்கிக் கண்ணி னருவிநீர் சொரிய வாடிப்

பல்லவ மெரியிற் புக்க தெனவுடல் பதைக்கு மன்றே’’டஒளளை

அதாவது, இன்றளவும் என்னைப் பிரிந்தறியாத எனது துணை மானான ஆண் மான் நானில்லாததால், இலையைக் கடித்திடாமலும் தண்ணீரை அருந்திடாமலும் கண்ணீர் வடித்து உடலம் வாடி நெருப்பிடைப்பட்ட தளிரொப்ப ஆகி இருக்கும் என்றவாறு துணை மானின் துன்பம் காட்டப்படுகிறது.

‘‘பிடிபடு மிதற்கு முன்னே மூன்றுநாள் பிறந்து புல்லின்

கொடிநுனை மேய்ந்து நீருங் குடித்தறியாது பாவி

மடிமுலை யிரங்கிப் பாலும் வழிந்தது குழவி சோர்ந்து

படிமிசை கிடந்தென் பாடு படுவதோ வறிகிலேனே’’டஒளளைை

அதாவது, எனது கன்றானது இவ்வுலகின் கண் தோன்றி மூன்று நாட்களே ஆகியுள்ளது. அதற்கு தளிர் உள்ள கொடியின் முனையைக் கடித்திடக் கூடத் தெரியாது. தண்ணீர் அருந்திடவும் அறியாது. அதன் கதி என்ன ஆயிற்றோ? அதன் நினைவால் இரக்கமுற்ற என் மடி தளர்ந்து மார்க்காம்பின் வழியே பால் சுரந்து கீழே ஓடுகின்றது. தன் குட்டியை நினைத்து தாய் மான் இரங்குவது காட்டப்பட்டுள்ளது.

3. தொல்காப்பியர் கூறும் இழிவரல் எனும் மெய்ப்பாட்டினை சீறாப்புராணத்திலும் காணமுடிகிறது.

‘‘வனந்திரி விலங்கு மாய்த்து வன்றசை வகிர்ந்து வாரித்

தினந்தொறுங் கோலிற் கோலி தீயிடை யமிழ்த்திக் காய்த்தித்

தனந்தனி யிருந்து தின்று தன்தசைப் பெருக்க லன்றி

யனந்தலிற் பொழுதும் வேறோர் அறிவென்பது அறிந்திலானே’’டஒைை

அதாவது, அந்தக் காட்டிடை ஒரு வேடன் அவன் தினமும் விலங்குகளை வேட்டையாடி அதன் இறைச்சியைச் சுட்டுத் தின்று தன்னுடைய உடலை வளர்த்திடுவதன்றி வேறு எது ஒன்றையும் அறிந்திடான். தான் வேட்டையாடிய மிருகங்களின் இறைச்சி முழுமையும் தானே உண்பான் வேறு யாருக்கும் கொடுத்திடல் செய்யான் என வேடனது இழிவு கூறப்பட்டுள்ளது.

‘‘குறுவெயர்ப் புதித்த மெய்யுங் கொழுந்தசை மணத்த வாயும்

புறிதலை விரிப்புங் கூர்ந்த படுகொலை விழியுமாக

வறபினில் அறபி வேடன் அடவியில் தொடர்ந்தோர் மானைக்

கறுவொடும் வலையில் சேர்த்திக் கட்டி வைத்து இருப்பக் கண்டார்’’[டஓஓ]

அதாவது, வியர்வை அடங்கிய தன்மையுடன் புலால் நாறும் வாயுடைய வேடனொருவன் நின்றிருந்தான். அவன் தலை முழுவதும் மொட்டையாய் இருந்தது. கண்கள் மிருகங்களைக் கொன்றிடுவதற்காகத் தேடின. அரபிக் குலத்தவனான அந்த வேடன் காட்டில் நெடுந்தூரம் சென்று ஒரு மானை வேட்டையாடி உயிருடன் பிடித்து வலையினுள்ளாகக் கட்டிப் போட்டிருந்தான். அந்தக் காட்சியைப் பெருமானார்(சல்) அவர்கள் கண்டார்கள். இங்கு வேடனது இழிவான செயல் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘‘கூடிய தூறும் பாரிற் குளித்திடக் குதித்து வல்லே

யோடிய திசையின் ஒன்றை யொன்றுகாண் கிலாத யானும்

வாடிய மனத்தினோடு மறியையு நோக்கா தாக்கை

யாடியிற் றுரும்பாய் வேறோர் அடவியி னடைந்திட் டேனால்’’[டஓஓஐ]

அதாவது, நான் புலியின் இடிக்குரல் முழக்கிற்கஞ்சி ஓடியக்கால் இடைப்பட்ட செடிகள் பூமியில் படியுமாறு அவற்றின் மீது எகிறித் தாவி ஓடினேன். என் உயிரின் மீது கொண்ட ஆசையானது நொந்து பெற்ற கன்றின் மீதுள்ள பாசத்தை மாய்த்துவிட்டது. நான் சென்ற திசையில் வேறு மான்களைக் கண்டிலேன். ஆடிக்காற்றிடை சிக்கிய துரும்பைப் போல ஓடிய வேகத்தில் அதுவரை சென்றறியாப் புதிய காட்டினுள் சென்றிடலானேன். இப்பாடலில் பெண்மானுக்கு ஏற்பட்ட அச்சவுணர்வும், தன் குட்டியை விட்டு ஓடிய இழிவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வலையிடத் துறைந்த தென்ன மகிழ்ந்தெழுந் தோடி வந்து

நிலைபெற வடுத்துச் சாய்த்து நின்றெனை நோக்கி யாகத்

துலைவுறும் பசிக்கின் றென்பா லுற்றனை யென்னக் கூறிச்

சிலைகணை நிலத்திற் சேர்த்தித் தெரிந்தொரு பாசந் தொட்டான். (25)[டஓஓஐஐ]

வலையினுள் சிக்கி உடலொடுங்கிக் கிடக்கின்றது என அறிந்ததும் இந்த வேடனானவன் ஓடிவந்து இன்றைய எனது பசிக்கு உணவாகக் கிடைத்தனை எனக் கூறியவனாக மகிழ்வுற்ற நிலையில் உறுதியான கயிறு ஒன்றினைத் தனது கையில் எடுத்திடலானான். இங்கு வேடனது இழிவு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

4. வியப்பு (மருட்கை) எனும் மெய்ப்பாட்டினையும் சீறாப்புராணத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது.

இருநிலத் தாசைக் காயோ ரிளங்கன்றெென் வயிற்று றாதான்

மருவிய கலையு நானும் வருத்தமுற் றிருக்குங் காலம்

பெருகுதீன் முகம்ம தேநும் பெயரினைப் போற்றல் செய்தே

னுருவமைந் திளஞ்சூன் முற்றி யுதரமும் வளர்ந்த தன்றே. (19)[டஒஒைைை]

நீண்ட நாட்களாக எனக்குக் கன்று பிறந்திடவில்லை. அதுபற்றி நானும் எனது துணை மானாகிய ஆண் மானும் கவலையிலாழ்ந்தோம். அதுகாலை நாயகம்(சல்) அவர்களே, உங்களது பெயரினைப் போற்றித் துதித்திடலானேன். அதன் விளைவாகக் கர்ப்பமுற்றேன்.

மன்னிய கலிமா வென்னும் வழிநிலை மாந்தரி யாரும்

பொன்னிலம் புகுதச் செய்யும் புண்ணியப் புகழின் மிக்கோய்

கொன்னிலைச் சிலைக்கை வேடன் கொடும்பசி தணிப்பே னென்றாட்

பின்னிய பிணிப்பு நீக்கிப் பிணையென விடுத்தல் வேண்டும் (38)[டஒஒளை]

ஆண்டவன் ஒருவனே (உருவமற்ற) அந்த ஆண்டவனைத் தவிர வேறாண்டவன் இல்லை என்பதை ஏற்று சன்மார்க்க நெறி நின்ற யாவரையும் சுவன நாடு சேரச் செய்யும் புண்ணியரான மிகு புகழ் உடைய நாயகம்(சல்) அவர்களே, கொலைக் கருவியான வில்லையும் அம்பையும் ஏந்தி நிற்கும் இந்த வேடனின் கொடிய பசிக்கு உணவாகிடுவதற்கு நான் தயராக உள்ளேன். என் கால்கட்டுகளை தாங்கள் பொறுப்பாகி நின்று அவிழ்த்துவிடச் செய்திடுங்கள் என அந்த மான் கூறிற்று.

விடுத்திரேற் கலையைச் சேர்ந்து விழைவுறுங் கவலை தீரப்

படுத்தியென் னினத்துக் கோதிப் பறழினுக் கினிய தீம்பால்

கொடுத்தரும் பசியை மாற்றிக் குலத்தொடுஞ் சேர்ந்து வல்லே

யடுத்ததொரு கடிகைப் போதி லடைவனென் றறைந்த தன்றே (39)[டஒஒள]

என்னைத் தாங்கள் பொறுப்பாக நின்று விடுவிப்பீர்களானால் எனது ஆண் மானையும் இனத்தையும் கன்றையும் கண்டு மகிழ்ந்து கவலை தீர்ந்த நிலையில், எனது கன்றினுக்குப் பால் கொடுத்து அக்கன்றைக் கவனித்துக் கொள்ளுமாறு இனமான்களுக்கு உரைத்து, என்னைக் காணமல் கலக்கத்திலிருக்கும் எனது ஆண்மானின் கலக்கத்தையும் நீக்கிய நிலையில் இங்கு ஒரு நாளிகைப் பொழுதில் வந்திடுவேன் என மான் புகன்றது.

மானுரை வழங்கக் கேட்டு மனத்தினிற் கருணை பொங்கி

கானவேட் டுவனை நோக்கிக் கன்றிடை வருத்தந் தீர்த்துத்

தான்வரு மளவு மியானே பிணையெனச் சாற்றி நின்றார்

தீனெனும் பயிரைக் காத்துச் செழும்புகழ் விளைக்குஞ் செம்மல் (40)[டஒஒளை]

நாயகத் திருமேனி அவர்கள் மான் உரைத்தவாசகம் கேட்டு, இந்த மானை அவிழ்த்து விடு அது சென்று அதன் கன்றிற்கு பால் கொடுத்து திரும்பிவரும் அதுவரை நான் உன்னிடம் அந்த மானிற்குப் பிணையாக நின்றிருக்கின்றேன் எனக் கூறினார்கள்.

‘‘பாதபங் கயத்தைப் போற்றிப் பருவர லகற்றி யாதி

தூதுவ ரிவரே யல்லா லிலையென மனத்திற் றூக்கி

வேத நாயகமே யென்பால் விருப்புறுங் கலிமாத் தன்னை

யோதுமென் றிருகை யேந்தி யுவந்துநின் றுரைப்ப தானான்’’[டஒஓளைை]

அதாவது, மான் பெருமானார்(சல்) அவர்களின் உரையின்படி திரும்பி வந்துள்ள அற்புத நிகழ்வைக் கண்ட காட்டு வேடன் இத்தகு அற்புதம் செய்ய வல்லார் ஆண்டவரின் திருத்தூதர் தான் என்பதில் ஐயமில்லை எனத் தெளிந்து அவர்களின் பாதகமலத்தில் பணிந்து எனக்கு இஸ்லாமிய மூலமந்திரத்தைக் கற்பியுங்கள் நான் முஸ்லிம் ஆக விரும்புகின்றேன் என உரைத்தான்.

‘‘பெறுகதி நின்னாற் பெற்றேன் பெறும்பவங் களைந்தேன் மாறாத்

தெறுகொலை விளைத்து முன்னஞ் செய்தொழி றவிழ்த்தே னீயு

மறுகலை யெறிந்து தேறு மனக்கலை யொடுகன் றோடு

முறுகலை யிடத்திற் போய்ச்சேர்ந் தொழுகலை முயல்தி யென்றான்’’[டஒஓளைைை]

அதாவது, உன்னால் எனது பாவங்கள் தொலைந்தது, மானுடன் பெற வேண்டிய நற்பேற்றினையும் பெற்றேன். இதற்கு முன்னம் நான் செய்து வந்த உயிரினங்களை கொல்லுவதென்கின்ற தொழிலையும் இன்றோடு விட்டுவிட்டேன். நீயும் உனது மனக்கலக்கத்தை விட்டு நீங்கி, தெளிவுற்ற சிந்தனையுடன் உனது கன்றுடன் ஏகி, உனது ஆண் மானுடன் இணைந்து வாழ்வாயாக என வேடன் மானுக்குரைத்திடலானான்.

5. அச்சம் எனும் மெய்ப்பாட்டினையும் சீறாப்புராணத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது.

‘‘அத்திசைக்கு எதிரின் மேல்பால் அடுத்தொரு குவட்டின் கண்ணே

மத்தகக் கரியு மாய்க்கும் வரிப்புலி முழக்க நீண்ட

குத்திரத் தசனித் தாக்கின் குவலய மதிரக் கேட்டுத்

தத்தியெனத் திசையுந் திக்குந் தனித்தனி சிதறி னேமால்’’[டஒஓைஓ]

அதாவது, நாங்கள் நின்றிருந்த திசைக்கு எதிரிலிருந்த மலையின் உச்சியின் மீதிருந்த வேங்கைப் புலியின் கர்ச்சனை முழக்கம் இடியெனக் கேட்டது. அவ்வொலி கேட்ட நாங்கள் சிதறுண்டு தனித்தனியாக நாலாத் திசைகளிலும் ஓடிடலானோம். இப்பாடல் மான்களுக்கு ஏற்பட்ட அச்ச உணர்வினைப் பதிவு செய்துள்ளது.

‘‘வரிப்புலி முழங்கக் கேட்டு மானினஞ் சிதறித் தத்தந்

தரிப்பிட மறியா தொன்றுக் கொன்றுடன் சாரா தெங்கு

முரைப்பறி தென்னப் போந்த தாலென தொருத்த றேடி

யிரைப்பறா நெடிக்கான் போய்ப்போ யிருந்ததோ யிறந்த தேயோ’’[டஓஓஓ]

அதாவது, புலி கர்ச்சித்த ஒலி கேட்டு ஒன்றை விட்டொன்று பிரிந்தோடிய மானின் கூட்டங்கள் மீண்டும் ஒன்றுபட்டதோ இல்லையோ, அப்படிப்பிரிந்து ஓடிய எனது துணை மானாகிய ஆண் மான் என்னைத் தேடிக் கானகமெங்கும் கூவி அழைத்துத் திரிந்தலைந்து கொண்டிருக்கின்றதோ அல்லது செத்து விட்டதோ யாதொன்றும் அறிந்திலேன் என்று உரை பகர்ந்து வேடனிடம் கட்டுண்டு கிடந்த மான்.

‘‘கோட்டுடைக் கலையி னோடுங் கூடிற்றோ வலதோர் பாலின்

மீட்டதோ வினத்தைச் சேர்ந்து விம்மிநின் றேங்கிற் றோகான்

காட்டிடைப் புலிவாய்ப் பட்டுக் கழிந்ததோ வென்னைத் தேடி

வாட்டமுற் றலறி யோடி மறுகிற்றோ வறிகிலேனே’’[டஓஓஓண]

அதாவது, எனது இளங்கன்றானது தனது தந்தையாகிய ஆண் மானின்பால் சேர்ந்ததோ அல்லது காட்டினிடை என்னைத் தேடித்தேடி அலைந்தலைந்து ஏங்கிற்றோ, இனத்துடன் கூடிற்றோ புலியினிடம் சிக்கி அதற்குணவாயிற்றோ எவ்வாறானதென அறிகிலேன்.

‘‘தேங்கிய பசியால் வாடித் திரிந்ததோ விறந்த தோவென்

றேங்கிய வருத்த மல்லா லிவ்விட ரதனி லாவி

நீங்குமென் றுள்ளத் துள்ளே நெட்டுட லுடும்பி னாவி

தாங்கிய தரும வேந்தே தவரென்று சரத மன்றே’’[டஓஓஓணை]

அதாவது, எனது கன்றானது பசியினால் வாடி அலைந்ததோ அன்றி இறந்ததோ என்பதே எனது வருத்தத்திற்கான காரணம். உடும்பின் உயிரை ஒரு வேடனிடமிருந்து மீட்டுதவிய தரும வேந்தே ஈதன்றி இவ்வேடனிடம் சிக்கி இறந்து படுவதைப் பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. நான் கூறும் இவ்வார்த்தை தவறானதன்று முற்றிலும் உண்மையாகும்.

‘‘பிணையென வுரைத்த மாற்றம் பிணைக்குல மனைத்துங் கேட்டுப்

பணைபடு கானி லுள்ளப் பதைப்பொடுந் துணுக்கி நிற்பத்

துணையெனுங் கலையி னங்கஞ் சோர்ந்துநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கி

யுணைதர வுடுத்து நோக்கி யாற்றுவான் றெடெங்கிற் றன்றே’’[டஓஓஓணைண]

அதாவது, பெருமானார்(சல்) அவர்கள் நான் திரும்பி அங்கு சென்றிடும் வரையில் எனக்காகப் பிணை நிற்கின்றார்கள் எனப் பெண்மான் கூறியது கேட்ட மான் இனங்கள் அச்சம் கொண்டன. அப்பெண்மானின் துணைமானாகிய ஆண்மான் நெடுமூச்சுகுத்தது. பின்னர் தனது பெண்மானிற்கு ஆறுதல் சொல்லத் தொடங்கிற்று.

6. பெருமிதம் (பெருமை) குறித்து சீறாப்புராணத்தல் பல பாடல்கள் மூலம் பதிவுசெய்துள்ளது.

‘‘குயினிழல் பரப்பச் செவ்விக் கொழுந்தொடை நறவம் சிந்தும்

வுயிரவொண் வரையின் விம்மி வளர்ந்ததின் புயத்து வள்ளல்

செயிரறு மறையின் றீஞ்சொற் செழுமழை பொழிந்து தீனின்

பயிர் வளர்ந்து ஏறச் செய்து பரிவுடன் இருக்கு நாளில்’’[டஒஒஒளை]

அதாவது, நபிகள் நாயகம்(சல்) அவர்கள் இஸ்லாமிய சன்மார்க்கம் ஓங்கி வளர்ந்திடுமாறு செய்து வருகின்ற அந்த நாளில் என்றவாறு அவரது பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது.

‘‘அரியினம் செறிந்த போன்ற அறபிகள் குழுவி னாப்பண்

ஒருதனிச் சியம் ஒப்ப வுடையவன் றூதர் செல்வத்

திருநகர்ப் புறத்து நீங்கிச் செழுமுகின் முடியிற் றாங்கி

மருமலர் சொரியுஞ் சோலை சூழ்நததோர் வரையைச் சார்ந்தார்’’[டஒஒஒள]

அதாவது, செம்மறி ஆடுகளின் மத்தியில் சிங்கம் செல்வதைப் போன்ற வல்ல நாயகனின் தூதுவராக புவியிடை வந்துள்ள நபிகள் நாயகம்(சல்) அவர்கள், அழகிய நகர்ப்புறத்தை விட்டும் மலச்சோலைகள் உடைய மலையின் கண் சென்று சேர்ந்திடலானார்கள். இங்கு உவமையணி மூலம் நபிகள் நாயகம்(சல்) அவர்களது பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது.

‘‘வல்லவன் உண்மைத் தூதே மன்னுமா னிலத்தின் மாந்த

ரல்லலை யகற்றி வேதத் தறநெறி பயிற்றிச் சொர்க்கத்

தில்லிடை புகுத்தப் பூவி னிடத்தினி லுதித்த கோவே

யொல்லையி னெனது சொற்கேட்டு உவந்தருள் அளிக்க வேண்டும்’’[டஒஒஒளஎ]

அதாவது, எல்லாம் வல்ல இறைவனின் மெய்மை நெறி விளக்கிடும் நாயகம்(சல்) அவர்களே, மானிடரை திருக்குர்ஆன் மறை வழியில் நேரியவர்களாக்கி சுவர்க்கப்பேறு கிட்டிடச் செய்வதற்கென்றே உலகின்கண் பிறந்துள்ள தாங்கள் எனது சொல்லினைச் செவிமடுத்து என்பால் கருணை புரிந்திட வேண்டுமென மானானது பெருமானார்(சல்) அவர்களிடம் விண்ணப்பித்தது. இங்கு திருக்குர்ஆனினது சிறப்பும், இறைதூதர் பெருமானார்(சல்) அவர்களின் பெருமையும் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘‘கன்றது வயிறு வீங்கக் கதிர்முலை அமுத மூட்டி

நின்றதன் னினத்துக் கெல்லா நெடிபடுங் கானி லோடி

வன்றிறல் வேடன் கையிற் பரும் வரலாறுந் தூதர்

வென்றிகொள் பிணையின் மீட்டு விட்டது மோதிற்றன்றே''[டஒஒஔளை]

அதாவது, தான் வேடனிடம் சிக்கியதையும், பெருமானார்(சல்) அவர்கள் தனக்காகப் பிணை நின்று விடுவித்தனுப்பியுள்ளதையும் தனது துணைமானுக்கும் ஏனைய இனமான்கட்கும் எடுத்தியம்பிடலாயிற்று விடுபட்டு வந்துள்ள பெண்மான்.

''என்னுயி ரதனை வேட னிரும்பசிக் கியைய வீந்து

நந்நபி பிணையை மீட்ப நன்மனம் பொருந்தி லேனாற்

பொன்னுல கிழந்து தீயு நரகினிற் புகுவ தல்லாற்

பின்னொரு கதியு முண்டோ பிழையின்றிப் பெருமை யன்றே''[டஒஒஔளைை]

அதாவது, எனது உயிரினை வேடனது பசிக்கு ஈந்து எனக்காகப் பிணையாகவுள்ள பெருமானார்(சல்) அவர்களை அப்பொறுப்பிலிருந்து விலகச் செய்வது எனது கடன். அதைச் செய்யாது போயின் நரகந்தான் கிட்டும். நல்ல கதி கிட்டிடாது. மேலும் அவ்வாறு தவறு செய்வது பெருமையுடைய செயலும் அன்று எனப் பெண்மான் உரைத்தது.

''மாதவம் பெற்று நின்போன் முகம்மது நபிதஞ் செய்ய

பாதபங் கயத்தைக் கண்டு பரிவுட னீமான் கொண்டு

போதலே யன்றி நின்னைப் புறத்தினி லகற்றி வாழே

னீதுமுத் திரையென் றோதி யெழுந்துமுன் குதித்த தன்றே''[டஒஒஒைை]

அதாவது, பெருமானார்(சல்) அவர்களை நின்னையொப்ப நானும் கண்டு, சன்மார்க்கத்தினால் ஆகி உறுதியுடன் அவ்வழி நிற்றல் அன்றி, உன்னைத் தனியாக போகவிடுத்து நான் தரித்திரேன் எனப்பகர்ந்து தாய்க்கு முன்னம் தாவிக்குதித்து ஓடலாயிற்று மான்கன்று.

''இறையவன் றூதைக் கண்ட வதிசய மிதுகொ லென்ன

முறிமன மறுகி லாது வதைதனைப் பொருந்திச் சேற

லிறுதியற் றின்ப நம்பா லெய்துமென் றகத்தி லெண்ணச்

செறிவனங் கடந்து வேடன் றிசைதனை யடுத்த தன்றே''[ஒஉ]

அதாவது, நானும் வருவதாக உரைத்து தன் முன்னால் வந்து நின்ற கன்றையும் அழைத்துக் கொண்டு, கன்று தம்முடன் வரும் நிகழ்வினால், அழிவிலா நன்மையே கிட்டிடும் எனும் நினைப்பில் வேடன் நின்றிருந்த இடத்தைச் சென்று சேர்ந்தது பெண்மான்.

‘‘மாடுறைத் திவைமான் கூற முகம்மது நபியும் விற்கை

வேடனை விளித்து நந்தம் பிணையின் விடுத்து நின்றன்

பீடுடைப் பசியை மாற்றிப் பெரும்பதிக் கடைக வென்றார்

வீடுபெற் றுயர்ந்து வாழ்ந்தே னெனமலர்ப் பதத்தின் வீழ்ந்தான்’’[ஒஉை]

அதாவது, மான் உன்னை நாடிவந்து சேர்ந்து விட்டது ஆதலால் எனது பொறுப்பிலிருந்தும் என்னை விடுத்திடுவாயாக. உனதுவலிய பசியை இந்த மானினை உண்டு தீர்த்துக்கொண்டு உனது இருப்பிடம் சென்று சேர்ந்திடுவாயாக எனப் பெருமானார்(சல்) அவர்கள் கூறியதும் நான் இன்றே சொர்க்கப்பேறு பெற்ற பெருவாழ்விற்கு உரியவனானேன் எனக்கூறி அவர்கள் தம் மலர்ப்பதத்தில் பணிந்திடலானான் அவ்வேடனானவன்.

‘‘கருமுகிற் கவிகை வேந்தே கானக வேட னென்னு

முருவினன் விலங்கோ டொப்பே னுள்ளறி வுணர் வுமில்லேன்

றெருளுறப் பாவி யென்னைத் தீன்நிலைக் குரிய னென்னப்

பெரிதளித் திடுதல் நுந்தம் பெருமையிற் பெருமை என்றான்’’[ஒஉைை]

அதாவது, கரியமேகம் குடைபிடித்திடும் படிக்கான சிறப்புடைய நபிகட்கரசே, நான் உருவத்தில் வேடனாகத் தோன்றினும் செய்கையால் மிருகங்களையே ஒத்தவனாவேன். பகுத்தறியும் திறனும் இல்லாதவன். இத்தகைய நான் உய்வுற்றிடுமாறு என்னை இஸ்லாமிய மார்க்கச் சன்மார்க்கியாக்கி ஏற்றருளல் வேண்டும். என்போன்ற தாழ்ந்தவனையும் நல்லவனாக்குவது உங்கள் மேன்மையை மேலும் மேன்மையாக்கும் என வேண்டினான் வேடன்.

‘‘தேனைக்குங் குமங்கள் சிந்தச் செழுத்ததிண் புயத்து வள்ளல்

கானைக்குவ் விடத்திற் காட்டுங் கமலமென் பதத்தைப் போற்றித்

தானைக்கும் பதிக்கு மியானே தலைவனென் பவர்போல் வேடன்

மானைக் கொண்டுவரப் போயீ மானைக்கொண் டகத்திற் புக்கான்’’[ஒஉைைை]

அதாவது, மானைப் பற்றி வந்திடக் காட்டிற்கு ஏகிய வேடனானவன், இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தில் ஆகி இறை நம்பிக்கையில் அசைக்க முடியாத பற்றுதல் உற்று தனது இல்லம் திரும்பினான்.

7. வெகுளி (கோபம்) எனும் மெய்ப்பாட்டினையும் சீறாப்புராணத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது.

‘‘பெருத்தமான் றசையா லிற்றைப் பெரும்பசி தவிர்ந்த தென்று

ளிருத்தியிங் கிருந்தே னந்த விருமனக் களிப்பை நீக்கி

வருத்தமுற் றிடுஞ்சொற் சொன்னீர் முகம்மதே யெவர்க்கு மிச்சொல்

பொருத்தம தன்று விண்ணு மண்ணினும் புகழின் மிக்கோய்’’[ஒஉளை]

அதாவது, பிடித்துக் கட்டிப்போட்டுள்ள எனக்கு உணவாகிடத்தக்க இந்த மானை அவிழ்த்துக் காட்டிலேகுமாறு விட்டிடச்சொல்கின்ற உங்களுடைய சொல்லானது, எனக்கு மட்டிலுமல்லாது யாருக்குமே ஏற்புடைய சொல்லாக இல்லை என்றான் வேட்டுவன்.

‘‘இனத்தினை விடுத்து நீங்கி யிருங்களிப் பிதயம் பூப்ப

வனத்தினி லேகுங் காலை மறிமுன மறிப்பச் சீறிச்

சினந்தது தடுப்ப வோடிச் செவ்விமான் முகத்தை நோக்கி

யினித்தவாய் புற்றீண் டாத விளமறி யுரைக்கு மன்றே’’[ஒஉஎ]

அதாவது, தாய்மான் தன்னைவிட்டுச் செல்வதைக் கண்ட கன்றும் அதனுடன் ஓடிற்று. நீ ஏன் என்னுடன் வருகின்றாய் எனப்பெண்மான் அதட்டிடவே புல்லை நுகர்ந்தறியாத அக்கன்று சொல்லத் தொடங்கிற்று.

8. உவகை எனும் மெய்ப்பாட்டினையும் சீறாப்புராணத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது.

‘‘நெடியவன் றூதர் வந்தார் வேடனா னிலத்தி னந்த

முடலுயிர்க் கிறுதி யில்லை யுழையினத் தோடுஞ் சேர்ந்து

கடிதினில் கன்றுங் காண்போம் எனமுகம் மதுவைக் கண்ணா

னொடிவரை யிமைமூ டாம னோக்கியே கிடந்த தன்றே’’[ஒஉஎஞ]

அதாவது, வருவது நபிகள் நாயகம்(சல்) அவர்கள் ஆனதினால் இனி இந்த வேடனால் நமக்குக் கேடு ஒன்றும் விளைந்திடாது. அதுமட்டுமன்றி நமது இனமாகிய மான்களின் கூட்டத்தின் பால் சென்று சேர்ந்திட இயலும். நமது கன்றினையும் கண்டிடலாம் என்பதாக நினைந்து பெருமானார்(சல்) அவர்களையே கண்களை இமைத்திடாமல் பார்த்தவாறு அந்தப் பெண்மான் கிடந்தது. இங்கு பெண்மான் அடைந்த உவகையினைக் காணமுடிகிறது.

‘‘கலையெனப் பிரிவிலாது கண்ணணிமை காப்ப தென்ன

வலைவறக் காப்பச் சின்னா ளவனியிற் கலந்து வாழ்ந்தேன்

குலவிய மறியு மீன்றேன்.....’’[ஒஉஎளை]

அதாவது, ஒன்றை விட்டொன்று அகன்றோமென்றின்றி ஆண் மானும் நானுமாக இவ்வுலகில் சில காலம் இன்பம் துய்த்து வாழ்ந்து சுகப்பட்டுவிட்டோம். கன்றில்லாக் குறையகலக் கன்றும் ஈன்றிலடானேன். வாழ்க்கையின் லட்சியம் அவ்வளவுதானே? இங்கு இரு மான்களும் இன்பமாக வாழ்ந்த வாழ்க்கை காட்டப்பட்டுள்ளது.

‘‘இருந்துகான் மடக்கி நீட்டி எழுந்துடன் முறுக்கு நீக்கி

மருந்தெனு மமுதத் தீஞ்சொன் முகமதின் வதன நோக்கிப்

பொருந்திய கலிமா ஓதிப் புகழ்ந்துடற் பூரிப் போடுந்…’’[ஒஉஎணை]

அதாவது, பெருமானார்(சல்) அவர்களால் அவிழ்த்து விடப்பட்ட மானானது, நீட்டியிருந்த கால்களை மடக்கி இருந்து எழுந்து சோர்வகற்றி காட்டை நோக்கி நடந்திடலாயிற்று. அப்படி அது சென்றிடுமுன், பெருமானார்(சல்) அவர்களைப் பார்த்து மனப்பூரிப்புடன் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ் எனும் இஸ்லாமிய மூல மந்திரத்தை உரைத்தது.

‘‘வெண்ணிலாக் கதிர்கான் றென்ன மென்முலை சுரந்த தீம்பான்

மண்ணெலா நனைப்பச் சூழ்ந்த வனமெலாந் திரிந்து தேடிக்

கண்ணினில் இனங்கா ணாது கலங்கியோர் வனத்தின் கண்ணே

யெண்ணரும் பிணையுங் கன்றுங் கலையுடன் இனிது கண்ட’’[ஒஉணை]

அதாவது, பெருமானார்(சல்) அவர்களால் காலின் தளை அகற்றப்பட்ட பெண்மானானது காட்டில் பல பக்கங்களிலும் ஓடித் தனது கன்றைத் தேடிற்று. கன்றின் நினைவால் அதன் மடியில் சுரந்து நின்ற பால் காம்பு வழியே வடிந்து நிலத்தை நனைத்தது. அவ்வாறாக ஓடிய அந்த மானானது காட்டின் ஒரு பக்கத்தே தனது கன்றும் துணைமானும் மான்கள் நிறைந்த கூட்டத்திடையே நின்றதைக் கண்டது.

‘‘மலைவற வினத்து ளாகி மனத்தினுட் கவலை நீக்கிக்

கலையினுள் வருத்தந் தீர்த்துக் கன்றினை யணைத்து விம்மு

முலையினை யூட்டி…’’[உ]

அதாவது, தனது இனமான்களின் கூட்டத்தினுள் சென்று ஆங்கு நின்ற கன்றினை அணைத்து அதற்குப் பாலீந்து குடித்திடச் செய்தது. தனது ஆண் மானின் கவலையைப் போக்கிற்று, தனது மனத்தெழுந்த ஆசைகளையும் அப்பெண்மான் நிறைவுற்றதாகச் செய்துகொண்டது.

‘‘குருளையும் பிணையும் கூடி வருவது குறித்து நோக்கி

முருகலர் புயத்தார் வள்ளன் முகம்மது…’’[உை]

அதாவது, மானும் அதன் கன்றுமாக வருவதைக் கண்ணுற்ற பெருமானார்(சல்) அவர்கள் வேடனை அழைத்து ஒரு மானுக்கு இரு மான் வருகிறது பார் எனக்காட்டி உரைத்தார்கள்.

மேற்குறித்தவாறாக சீறாப்புராணத்தின் மானுக்கு பிணை நின்ற படலத்தில் தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாடுகளான நகை, அழுகை, இழிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை ஆகியன விரவிவருவதனைக் காணமுடிகின்றது.

அடிக்குறிப்புக்கள்.

[1] ஷெரீப்.மு., (1984), ‘சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் மூலமும் உரையும்’, சென்னை, சீதக்காதி நூல் வெளியீட்டகம், சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 41

[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 44
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 08
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 13
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 14
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 24
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 34
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 35
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 04
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 06
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 23
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 25
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 19
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 38
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 39
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 40
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 66
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 69
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 22
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 33
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 36
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 37
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 53
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 01
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 02
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 17
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 52
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 56
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 61
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 62
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 65
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 67
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 71
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 43
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 60
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 09
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 31
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 49
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 50
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 51
[1] சீறாப்புராணம் நுபுவ்வத்துக் காண்டம் - 63